

Библиотека
ХУМОР И САТИРА

Књига 192

Слободан Симић

РЕЧЕНИЦА КОЈА ГОВОРИ

изабрани једнореченични
афоризми

Карикатуре:
Никола Оташ

Алма
Београд, 2021

РЕЧЕНИЦА КОЈА ГОВОРИ

Наводно је Иво Андрић рекао да је најтеже почети реченицу. А да је од тога теже само завршити реченицу. И онда су ту тежину и муку и Андрић и сви прозни и остали писци морали да понављају по десетинама хиљада пута. Хиљаде и хиљаде реченица су потребне да би настало књижевно дело.

Али, може ли књижевно дело да буде... само једна реченица? Без обзира како почета и на који начин завршавана?

Постоји књижевни род, и то најкраћи, назван афоризам, којим је могуће нешто рећи, саопштити, испричати, насмејати, исмејати, забринути, критиковати, изнервирати, разбеснети, разгалити, указати, казати, исказати... у само пар реченица. Или, чак, у само једној реченици.

Е, па овај избор афоризама из моје досадашње тридесет петогодишње афористичке продукције представљају искључиво афоризми од само једне реченице. У свим књигама свих афористичара има, наравно, и ситјасет афоризама од само једне реченице. Али, ето, ово

ће бити прва књига афоризама у библиотеци српске афористике у којој су сви афоризми... само једна реченица.

Једнореченични афоризми узети су из књига: *Најцрње је црвено* (1992), *Ратни профитер* (1994), *Вози, Мишко!* (1998), *Симином улицом* (2007) и *Ријалити шоу* (2018) и управо су тако, хронолошки, и распоређени у књизи, од најстаријих до најновијих.

Илустрације у књизи су карикатуре Великог мајстора Николе Оташа, мог небеског пријатеља, човека који је успевао да велике и јаке ствари изрази без речи. И тиме показао да се може бити моћан и гласан без и једне реченице.

С обзиром на стрпљење и навике савремених читалаца у новом информатичком 21. веку, можда ће једнореченични афоризми и карикатуре без речи бити... и литература будућности ☺.

Реченица која говори, и карикатура без речи... Ко ме у данашње време више треба?

Пишу оштри, забрањују тупи.

Главе су потучене до ногу.

Била је то пресудна ноћ, мада су могли да суде
и по дану.

За материјалне вредности је јасно,
али како нестадоше људске вредности?

Како да идемо вашим стопама, кад пузите?

Незапослени је беспосличар са стручном спремом.

Прво их је улица васпитала,
а онда добила по њима име.

Дали су себи слободу да је узимају.

Кад помислим да су они некад били ми,
ни нама не верујем.

Зидови имају уши, а ми немамо ни очи.

Променили су мишљење по курсу.

Учинили су све да не учине ништа.

Уходали су се у седењу.

Због мира у кући, прећутали су да су неки
укућани побијени.

И слепе од национализма воде пси.

И пробуђена национална свест може да устане
на леву ногу.

Целат ми је скинуо беду с врата.

Целат је имао посла преко главе,
а изводио је и друге егзибиције.

Где се мишљења преко ноћи мењају,
ту зоре не треба чекати.

Ако се за пострадале одаје минут ћутања,
овде се више неће говорити.

Онај који лута можда и стигне,
али никад неће знати да покаже пут.

Онај ко живи у мраку, светлост доживљава
као диверзију.

Имао је толико државних обавеза да није стизао
ни да мисли.

Кад смо употпунили слику о њему, скинули смо је.

Америка и Енглеска биће земља пролетерска,
а знам и друге клетве.

Пролетери свих земаља, обогатите се!

Владар је уграбио мало времена између два
електрошока да одржи седницу владе.

Што је већа слика, опасније је седети испод ње.

Када се скину слике, нестају и зидови.

Нисам злопамтило, али другог избора немам.

Издржаћемо, а пркосићемо и на друге начине.

Није ми стало до њиховог мишљења,
али не би било лоше да га имају.

Кад криминалци постану полицајци, картотека
постане породични албум.

Уби га прејака реч, рече иследник родбини.

Да би ушао у историју, мораш прво у записник.

Ничија није горела до зоре, а њихова је пред зору
и пожар изазвала.

Није важна боја заставе, ако је на пола копља.

Реч која убија: Пали!

Ако добро иницира зло, онда добро није добро.

Дођи да разговарамо као људи, рече вук овци.

Ми смо за корените промене, рекоше листови.

Време је да се удари песницом у сто,
рече песница столу.

Кад је народ неписмен, писац је национални
издајник.

Афоризам је оно што би свако рекао да се сетио.

Од клупчета које се одмотава, прави се уже
за вешање.

Опозиционо опредељење је ствар кућног
васпитања.

Прошла су срећна времена када је Влада могла
да побегне само једним авионом.

Модерна гиљотина сече језик.

Немојте им веровати у бога!

Има одличних кадрова,
али тај филм нећете гледати.

Ако сте вансеријски, третирају вас као шкарт.

Због поремећаја у систему вредности, вредности
овуда неће саобраћати.

Неписменима је описмењавање контрареволуција.

Најбољи је кадар на све.

Требало би се уразумити, али такве кадровске
промене су неизводљиве.

Мада касапин и ковач мудро говоре о проблемима
хлеба, ја бих радије чуо пекара.

Броду који тоне сваки је ветар неповољан.

Кад је народ смешан, краљу не треба дворска луда.

Кад дворска луда постане краљ, засмејава народ.

Револуција је: кад краљеви засмејавају
дворске луде.

Сломили су нам и треће колено.

Ми тражимо пут, они аеродром.

Много брига облаке што се сунце
демократизовало!

Кад трутови овладају кошницом, увозе мед.

Нека смо голи и боси кад смо слепи и глуви.

Што је мања култура личности,
већи је култ личности.

Свака намерно разбијена илузија се плаћа!

Боље врабац у руци, него на грани.

Сало бога не моли.

У овој земљи само мрак редовно једе.

Чупава времена се најчешће фризирају.

У легендарним временима, митологија постаје историја.

Закон им је на снази.

Ко једном клекне, свеједно му је коме се богу моли.

Свитање је оптичка варка.

Истине о ветру не пишу се по песку.

Зора сване и кад су петли поклани.

И свитање има мрачну прошлост.

И понор је нечије небо.

Теоретски смо добро потковани,
а практично смо оседлани.

Водили су нас док смо их носили.

Неко живи у слободи, неко на слободи.

Знали су шта граде, па су наплатили унапред.

Ми смо пробали смак света на малом простору.

Наш пад превазилази и силу земљине теже!

Целивај ближњега свога!

Доста смо гинули, али нам је зато наталитет
у опадању.

Опалим ти ја гранату на њихове утврђене
положаје, кад однекле истрча та црква...

Нисмо могли да живимо заједно, па смо одлучили
да срушимо кућу.

Због ваше ратне политике унуци се преврћу
у гробу.

Потписивали су примирје,
а шегачили су се и на друге начине.

Сви су против нас откад смо ми за нас.

Неке земље су против српске политике, а и друге.

Прво смо ми ишли на ратиште,
а касније је ратиште дошло код нас.

Водили смо братоубилачки рат, али је на ред
дошла и остала фамилија.

Сваки народ има право на самоопредељење
до самоуништења.

Господо, намећу нам мир, а хоће да нас преваре
и на друге начине.

Данас сам обишао ратом пострадао подручје,
а после сам свратио и код другог комшије.

Њихово животно дело је смрт.

А било је и скептика који су тврдили да се дете
из мешовитог брака не може поделити.

Хоћемо Велику Србију, рече Велики Брат.

Престаћемо да лажемо, а спремни смо и на друге
компромисе.

По мојој процени рат је при крају, рече гробар.

Чињеница је да у рату има много жртава,
али је њихов број занемарљив у односу на број
преживелих.

Јесте ли заинтересовани за директан пренос рата,
или хоћете само поготке?

Ми смо увек били за мир, само нисмо знали како
да се изразимо.

Због многобројних захтева гледалаца,
рат је настављен.

Слепом Вођи је и бандера опозиција.

Боримо се за демократску Србију, али немамо шта
да изгубимо.

Србија нема море, али има бродолом.

Гледам ТВ Дневник, а почео сам и да се дрогирам.

Ништа их не кошта да све плаћају.

Треба да знате, господо, да смо и ми политичари
људи, ма колико то иронично звучало.

Неки српски интелектуалци имају бојеве главе.

Диктатор је направио mudar дипломатски потез,
и убио се.

После великих апетита долази велика глад.

Носиоци су високих признања и свега што се
однети могло.

Политичари не испуњавају ни једно предизборно
обећање, и у томе је њихова величина.

Немамо ништа, али смо то равноправно
распоредили.

Изнео је своје мишљење у неколико кратких
рафала.

Кад криминалци доносе законе, то је савршен
злочин.

Свако може јавно и слободно да изнесе своје
мишљење, ако супруга има стрпљења да га слуша.

Вођа је крив јер смо ишли за њим.

Кад јуриша на ветрењаче, Дон Кихот облачи
српску народну ношњу.

Срби су народ најстарији, рекоше археолози.

Бојим се да ће нас свести на београдски пашалук,
рече београдски паша.

Неписмени народи не признају писане законе.

Дао је оставку, рече метак.

Не могу да нас сломе, јер смо разбијени.

На изборима у лудници увек побеђује Наполеон.

Председнички кандидат је хтео да одржи говор,
али није наишао на разумевање болничког особља.

А онда је Председник поново променио мишљење,
одржавајући и даље илузију да га има.

Ухапшени је претучен јер је ометао службено лице
у вршење службене дужности питањем:
„Имате ли налог?“

Глад не куца на врата, јер су врата наложена.

Да смо знали да се боримо за мир,
још би орније гинули.

Једино нам смрт не гине.

...А ако не будете били добри, децо,
доћи ће Опозиција,
и преузети власт...

Жали боже вернике!

Да ли је злочин био савршен, одлучиће резултати
избора.

Ситуација је таква да оптимисте сигурно
неко плаћа.

Могао бих и ја да будем политичар,
али се гадим крви.

Ипак је наша победа већа од нашег пораза.

Ако је ово мајка Србија, јадна нам мајка.

Паметнији би сигурно попустио да га одмах
на почетку нисмо стрељали.

Почећемо моралну обнову чим се договоримо око
провизије.

Можда би они који су нам поверовали још
били живи,
али ко би се сада расправљао са идиотима.

Ред за хлеб се поново исполитизовао.

Домановићев слепи вођа нас прати.

Пролили су крв, одлили мозгове и опрали руке.

Не знам куд плови наш брод, али се врло тешко
дише на овој дубини.

Дно је наш плафон.

Полудели бисмо ми и раније, него нисмо имали
Наполеона.

Ми растемо у дубину.

Зашто сте улазили у историју, кад не знате
да се понашате?

Ко је могао и да претпостави да ће бити онако
како је морало да буде.

Откад плаћамо главом, увели су нам и порез
на промет.

За наручено убиство, 20 одсто попуста.

Ако умре Србија, немамо довољно територије
ни да је сахранимо.

Упозоравају се грађани да приликом гласања на
изборно место не носе новчанике и ствари
од вредности.

Заједнички казан, то је пакао.

Какво је то национално благо кад мораш прво
да га продаш да би га однео!?

Надам се да ће нам признати континуитет,
рече капетан „Титаника“ у чамцу за спасавање.

Коме закон лежи у топузу, суђење не траје дуго.

Сатиричар – једина могућа каријера у Србији.

Председник неће попуштати, јер не жели да уноси
забуну у народну узречицу.

Суди се и невинима, али о укусима не треба
расправљати.

О глади ће Влада расправљати у скупштинском
ресторану.

Ми јесмо национална странка,
али динаре не примамо.

Политичари нас лажу, али не треба сумњати
у искреност њихових намера.

Ове године очекује се двоцифрена инфлација,
рекао је републички премијер који је желео
да остане анониман.

Имамо много странака, али срећом све су у истој
партији.

Не питајте зашто сте до сада гинули,
него се окрените будућности.

Српска политика се противи здравом разуму,
јер не трпи диктат.

Не разумем се у политику, али је ли мора стално
неко да гине?

Никад не знамо за шта гинемо,
да се не бисмо додатно оптерећивали.

Одлука је донета простом и примитивном
већином.

Име убице нећемо објављивати јер је то особа
из дивне породице.

Како да имам поверења у вас кад подржавате моју
политику?

Ми не извештавамо о погинулима,
јер то за нас није вест.

На сахрани Великог криминалца могле су се
видети убице, кафанске певачице, политичари
и остале угледне личности.

Био сам у националном ресторану – наручио убиство и попио батине.

После увиђаја полиција је закључила да је атентатор професионално обавио свој задатак, што говори да је полиција професионално обавила свој задатак.

Не можемо вам предати власт, јер то није по статуту наше странке.

Наше најјаче оружје је вера у победу.

Биће боље, јављају исељеници.

А кад ми дођемо на власт, хуманитарна помоћ
биће редовнија.

Ја сам најозбиљнији кандидат за министра јер сам
од малих ногу мрзео претходни режим,
што може да посведочи и мој психијатар.

Уживели смо се у умирање.

Наше вође јесу слепе, али кажу да су видовите.

Убиство је обављено врло професионално,
па нећемо јурити убицу, јер то не би било
колегијално.

Против нас се све уротило откад смо почели
да склапамо тајне савезе.

А ако се промени власт, шта ће бити са нама,
опозицијом?

Нико више није наиван, чиме је озбиљно доведен
у питање легитимитет избора.

Голуб превртач је свуда у своме јату.

Направио је будалу од себе, чиме је покренуо
серијску производњу.

Ко са нама није ратовао нек се јави,
ако сме од срамоте!

Слепи вођа увек изабере штап уместо шаргарепе.

Полиција увек прати оне који иду испред
свог времена.

А кад је потонуо брод, поскупела је вода.

Вратите се на своја огњишта,
рече Електродистрибуција.

Код нас има много корупције и неко ће због тога морати да одговара, па ко да мање.

Укажите нам поверење и дајте нам паре, па ћемо вам узвратити поверење.

Ми толико вешто чувамо границе Србије, да нико не зна где су.

Нико нема слуха за наше глумарење.

Програм наше странке представља за мене врхунац идејне и духовне надградње, јер сам одувек желео да будем директор.

Зашто си ушао са мном у полемику кад ниси имао
оверену здравствену књижицу?

Убицу нисмо открили јер се плашимо да не
назебе.

Он је познат органима гоњења јер је стално бежао.

Грађани траже правду
а после ће ђаво да им буде крив.

Што си се учланио у странку кад не умеш
да обожаваш?!

Правда је спора али достижна, рече пуж.

Србија је мала земља, и нико нас неће спречити
у томе да будемо још мања!

Ја сам имао самосталну државу још док ви нисте
ни знали шта је бизнис!

Нико није савршен, али ја баш претерујем!

Ми не жмуримо пред проблемима,
јер су у страху велике очи.

Децо, ко ми на карти покаже границу Србије,
постаће политичар!

Наша земља је толико задужена да су морали
да нам попишу становништво!

Имамо вишак запослених и мањак радника.

Труљење је уродило плодом.

Има и поштених судија, али у интересу истраге
не смемо да објавимо њихова имена.

А онда је неверни Тома говорио о развоју
наше земље.

Мењамо победнички менталитет за победу.

Борили смо се са ветрењачама док нисмо почели
да се окрећемо како ветар дува.

Кадија нам је суђен.

Не суди да ти не буде суђено, рече судија и настави
да чита новине.

Мртва уста не говоре, јер је гласање тајно.

Изнедрили су ускогрудост.

Највећа државна тајна је да се ништа не може
сакрити.

Ми смо толерантни према свим вероисповестима,
под условом да не закашњавају на литургије.

Ми смо људи из народа, господине судија,
па то није била крађа, него народна ношња.

А кад ми дођемо на власт, видећете како се
власт чува!

Ви нама отпишите дугове а ми ћемо вама поново
писати.

Из које је странке твоја златна рибица?

Ми се залажемо за изворне принципе наше
странке, кад смо примали само кеш.

Наш брод је престао да тоне тек кад је постао
носач туђих авиона.

Чим смо одлучили да будемо поштена странка,
одмах су нас напустили сви каријеристи
и профитери, тако да тренутно немамо чланова.

Није потребан кворум ако је у Скупштини
присутан дух демократије.

Отето, проклето слатко!

Живи глобално, размишљај локално, кради
индивидуално.

Атентатор је од раније познат полицији,
јер јој је командовао.

Нема краја нашем почињању.

А кад смо се нашли у небраном грожђу, одлучили
смо се за приватизацију винограда.

Сивило никад није било црње.

Рат нам је био наметнут, али смо га примили
као најрођенијег.

Седи мало с нама, па кад дође твоја странка,
спојићемо столове.

Штампа је слободна, што се озбиљно одражава
на љубавни живот естрадних звезда.

На српској политичкој сцени су даске које живот
значе.

Грађани су апатични несмањеном жестином.

Ја сам део Европе, рече клошар.

Судећи по посланицима, Влада је повећала
куповну моћ.

Оставка је морални чин, рече самоубица.

Ја сам познат у научним круговима,
јер се ту стално вртим.

Штрајковаћемо све док се не испуне наши
раднички захтеви да падне Влада,
и да ми постанемо министри.

Откад гледам своја посла, одморио сам очи.

Кад смо ми Турцима шетали опанке,
они нису могли ни да мрдну!

А кад смо најзад пристали да закопамо ратну
секиру, нисмо више имали земље!

Они који су се обогатили на нашој несрећи,
ти су најбогатији.

Увек бојкотујем изборе, рече детектор лажи.

Ми смо за националну равноправност, без обзира
на то колико ко има слова у презимену
испред „ић“.

Српски националним интерес је – војна тајна!

Направио сам коалицију, рече шизофреничар.

Чобани – први српски телохранитељи.

Ја сам политичар из народа, господо, зато ми
немојте замерити ако понекад опсујем, украдем
и убијем.

Птице умиру певајући, рече кавез.

Афоризам је графит између зидова.

Од ратничких бубњева праве се заједнички казани.

Нико није разумео нашу политичку идеју док
за председника нисмо изабрали бизнисмена.

Наша страшила се плаше птица.

И ја сам за глобализацију, али нисам толико
неколегијалан да просим у твом рејону!

Због проблема са дефинисањем државних
граница, грађанима ћемо наплаћивати царину
по кућама.

Државна телевизија – јавни сервис тајне службе.

Важно је учествовати, рече мирођија.

У част наше победе, изградили смо тријумфалну
капелу.

Ко о чему, нико ни о чему.

Уписали су ме у књигу жалости кад сам се родио
у Србији.

Сви плачу од радости живљења.

Пошла их је карта тек кад су прокоцкали
поверење.

Да ли је војна тајна да немамо војску?

Сви кажу да судије треба да суде без уплитања
са стране.

А онда Ева рече Адаму:
Хајде да узмемо стамбени кредит!

Јавна је тајна да тајне јављамо.

А кад смо почели да играмо фер,
напустила нас је спортска срећа.

Ми смо принципијелно за непринципијелне
коалиције.

Наша историја је толико славна, да уопште не сме
да се појављује у јавности.

Прописно смо прекршили.

Џаба сте крчили, рече Зид плача.

Има ли наде да је не изгубимо?

Покушао сам да оправдам своје постојање,
али сам ипак добио неоправдани.

Ако си демократа, бирај речи!

Уопште нам није јасно како наши грађани могу
да буду сиромашни поред овако повољних
каматних стопа.

Ко живи у националном заносу,
никад није подстанар.

Лични доходак не треба доживљавати сувише
лично.

Најлакше је довести пред свршен чин оне који
не иду у позориште.

Нама, са баждареним вагама, нама је најтеже.

Према њима смо одувек осећали велику блискост
тако да нас није изненадило када је
ДНК-анализом установљено да смо били
браћа по оружју

Да ли је и глупост интелектуална својина?

Да ли је и суђење кривично дело?

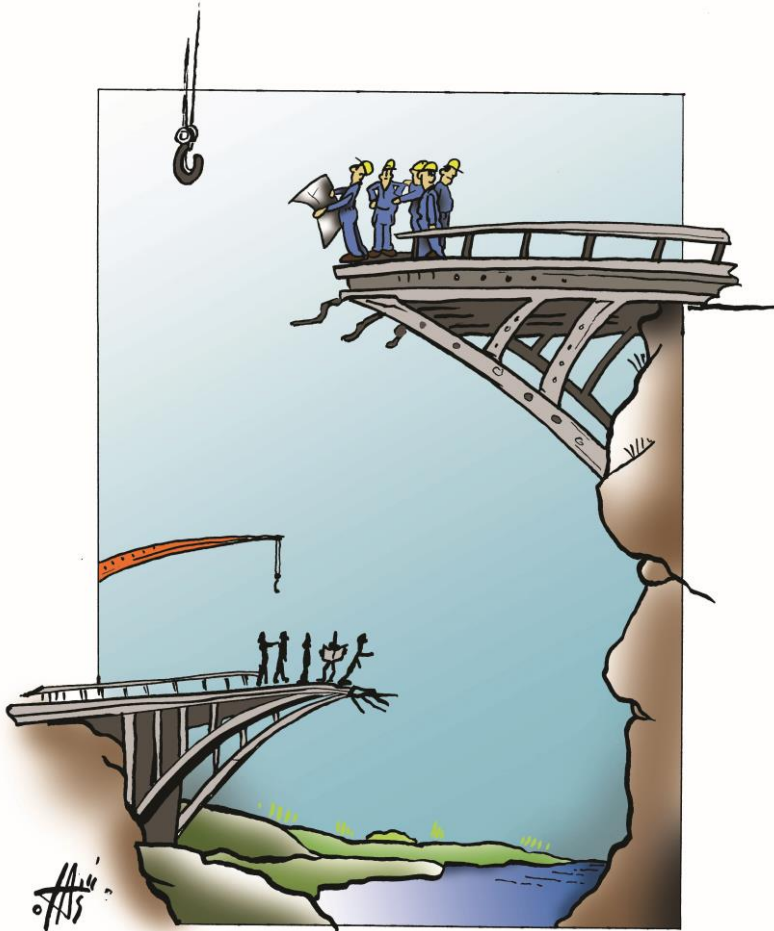
Тај писац је за мене такав ауторитет,
да се не усуђујем ни да га читам.

Ко лаже тај и краде, и не бих више о политици.

Децу нам доносе роде,
а односе међународни авиони.

Наш брод лудака нема море.

Неко ће морати да плати што нико нема пара!

А ако ухапсе све тајкуне, ко ће нам издржавати
политичаре?

Ко има јаке везе, има одрешене руке.

Имају везе, а немају благе везе.

Кад платим режије, остаје ми само да статирам.

Пси лају, ветар носи, медији објављују.

Ако имаш све, немаш ништа против.

Ми смо на најбољем путу да нигде не стигнемо.

Откад користим новине искључиво за прање прозора, најзад знам шта се дешава око мене.

Народ хоће да се бије кад мало попије
и кад ништа не једе.

У нашим селима не само да нема проблема,
него нема никог.

Неки лекари су лакше добили лекарску диплому
него лекарско уверење.

Кад је народ слеп, свако га води.

Двоглави орао је збуњена птица.

Кад је бог делио памет, ми смо је препродавали.

Лако је бити фараон тамо где сви ћуте као мумије.

У ланцу исхране ми смо они што поједу и ланац.

Народ који ћути свакоме одговара.

Откад клечимо, боље стојимо.

У ланцу исхране нас је појео блам.

Шта вреди што сам у напону снаге,
кад немам ни за струју?!

Народу који се увалио у говна не треба
много срати.

Тешко живимо али зато лако умиремо.

Јесте ли гледали нову књигу познате водитељке?

Кад држава извози памет, увози све остало.

Најлакше је формирати владу кад влада
један човек.

Наш службени језик је ћутање.

Сизифов посао је наћи посао.

Не само да нисмо у току, него нисмо ни на обали!

Ни најстарији Срби не памте да је у нашем народу
неко нешто памтио.

Ако не знате шта је колективно лудило,
позивам вас да дођете у наш колектив.

Код нас је паметно бити глуп.

Како нам је кренуло, изгледа да нам не иде.

Ако у Србији живите од свога рада,
о вама све најлепше.

Добро би дошло да лоше оде.

Операција успела, пацијент умро, паре подељене.

Ако ме отаџбина још једном буде звала, мајке ми,
пријавићу је због узнемиравања!

Као уметници преживљавања имамо свакодневне
изложбе.

Говори језиком мржње, да те цео свет разуме!

Кад си последњи, све те стигне.

Није нам ни до чега јер смо жељни свега!

Кад је сунце председник, у странку могу да се
учлане само сунцокрети.

Нека буде што бити не може,
кад је већ било што никад није.

Криминалци су нам све млађи,
а пресуде застаревају.

Нама су бацили коску, а они се отимају око меса!

Док не легне плата, у породици нико не спава.

Не само да мртви гласају, него редовно побеђује
ЊИХОВА ПОЛИТИКА.

Неписмени народи имају највећу бирократију.

Дају све од себе да све узму.

Иди код психијатра, ако си луд!

А кад су у коалицију ушли нико и ништа,
постали су све и свја.

Ако имате сан, немојте се будити у Србији.

Српски политичар је као бумеранг:
крив је и увек се поново враћа.

И код нас би два и два било четири,
кад бисмо имали два и два.

Феномен српског афоризма: сви га пишу,
нико га не чита.

Они што уче на грешкама наши су професори.

Купиле су нас продане душе.

Најчешће испитно питање:
колега, плаћате ли кешом или картицом?

Излаз је у неулажењу.

Да ли ће нам некад бити боље знају једино
клинички психијатри.

Неком закон неком заклон.

У земљи незапослених, свако гледа своја посла.

Лудило настаје када изгубиш парламентарну
већину у сопственом мозгу.

Драги гледаоци, имате ли ви очи?!

Они који граде култ личности најлакше добијају грађевинску дозволу.

Кад је бог делио памет, ми смо чекали хлеб.

Ја сам проверено најбољи афористичар, јер од свих прочитаних афоризама, иако имам строг критеријум, највише ми се свиђају баш моји.

Наш циљ је старт.

Најбрже се смучи онима који немају шта да једу.

Моле се љубитељи животиња да више не излазе
на гласање.

Кад не ради јавни WC, ту је јавна сцена.

Небески народ најчешће има ваздушну опасност.

Победе су нам поражавајуће.

Одахнули су само они који су издахнули.

Ако сам заиста на ивици раке, реците отворено!

Ако не буде боље, неће бити добро.

Откад су ми искључили грејање, свака ствар у кући
је хладно оружје.

Оно што се дешава српском народу,
може да се деси било ком народу,
али нити се десило, нити ће.

Ко нема јаке везе, брзо откачи.

Од наших лудака сви упорно очекују
нормализацију односа.

Са комшијама нисмо имали језичку баријеру,
па смо морали да поставимо бодљикаву жицу.

Захваљујући историјском наслеђу,
ми смо сиромашан народ.

Бистримо политику, рече талог.

Црнина – српска народна ношња.

Не силазећи са телевизије, попео се на главу.

А како ја завршавам приватни факултет,
нико ме не пита!

Памет соли слаткоречиви.

Ако будемо какви јесмо, има да нас не буде.

Кад се све сабере, овде нема ништа.

Корупција је толико узела маха, да морате да ми платите ако хоћете да даље пишем о томе.

Шта вреди што има слободе говора,
кад нема слободних саговорника?

Они који су нас довели до лудила, знају пут.

Паметнији попушта, рече будала будали.

Они што нису гадљиви на паре,
свима су се смучили.

Прочуло се колико ћутимо.

Србија је перспективна земља за све који
планирају да умру.

Ако желите да имате дужу линију живота,
дланове користите искључиво за аплаудирање.

Пиши као што говориш, поручише неписменом
немуштом народу.

Коме је језик бржи од памети, споро напредује.

А кад је влада донела нове мере,
видело се да нема мере!

Наш брод лудака је понос руске флоте.

Наша странка је нарочито поносна што нас ништа
није срамота.

А кад смо увели демократију, увела је.

Ако мање зло на изборима освоји већину,
увек постане веће зло.

Кад се ништа не зна, све је јасно.

Где владају мајмуни, влада закон џунгле.

Црни хумор је духовито изјављивање саучешћа.

Предњаче средњаци.

Задушнице – Дан државности.

Поделе – то је оно што нас спаја.

Ми смо увек били за регионалну сарадњу,
па смо пристали да спојимо столове.

Ако је нешто сигурно, то је потпуна неизвесност.

Бити или не бити, па шта буде буде.

Са оптимизмом можемо гледати на будућност
нашег песимизма.

✱

Када причаш сам са собом,
не треба ти коалициони партнер.

✱

Ко пева у државном хору, мора бити кастрат.

✱

Становништво се дели на незапослене,
пензионере, раднике у пропалим фабрикама
и администрацију која је вишак.

✱

Најмање ценимо оне који се највише продају.

✱

Шта рећи а не заплакати, запита се сатиричар.

Мрачно доба има светлу будућност.

Економски напредак је толико силовит да скоро
сви грађани купују и хлеб и млеко.

Не можемо да кажемо ништа конкретно
о расположењу јавног мњења јер су сви наши
анкетари добили батине!

Највише се пише о неписменима.

Нисмо ми тако наивни да би били невини!

С обзиром да у Србији више нема шта да се украде, моле се лопови да пређу на друге дестинације.

Наш напредак је видљив, јављају микробиолози.

Ако нема критике, стање је критично.

Ми бисмо објављивали истину, али шта да радимо кад она не воли публицитет.

Не знамо шта нас чека јер стално каснимо.

Овде не треба имати сан ни у сну.

Народима који стално стоје у реду,
често хипертрофирају органи реда.

На балканском бурету барута увек седе
краткофитиљаши.

Нас и Руса, триста тајкуна!

Не знам куд плови овај брод, али нас сви зову
„гњурци“.

Читаоци толико жуде за мојим афоризмима,
да сам често принуђен да их објављујем
и недовршене.

Штампао бих ја и своју пету књигу,
само да ми се није истрошио тонер.

Нови државни празник Србије: Дан мрмота!

Празне главе наступају пуном паром.

Направио сам критички осврт на актуелну
политичку ситуацију, и од тада не престајем
да се осврћем.

Са нама нема шале јер је ми не разумемо.

Приуштили су нам одрицање.

Афоризам је наша животна прича.

Наш Титаник иде својим током.

Српске моралне громаде најчешће се одрањају.

Наши резултати су врло видљиви,
али на жалост нико не гледа у том правцу.

Да би стали на ноге, треба да спаднемо с ногу.

Ова Влада представља право олакшање,
рече државна каса.

У Србији пали само шамар.

Није лија лукава, него су коке глупе.

Ако сте у праву, у Србији вам ни право не може
помоћи.

Ако заиста верујете нашим обећањима,
ви сте већ у Обећаној земљи!

Ако овде знаш да пишеш, бриши одавде!

Ко није страначки оријентисан,
у Србији је практично изгубљен.

Са прањем образа никад ниси начисто.

Од нас може много да научи свако ко се учи
на туђим грешкама.

Поклону и грађанима Србије у зубе се не гледа.

Ако је ово то ваше изобиље, доста ми је свега!

На следећим изборима грађани бирају да ли ће
бити још мало стрпљиви или ће још мало
да сачекају.

Ми ћемо гласати за сваку странку која се залаже
за традиционалне српске вредности: три obroka.

То је писац који толико често објављује књиге
да уопште не стиже да их пише.

Наши политичари имају дара само за примање
поклона.

Кад је национално памћење кратко сваки злочин
је незапамћен.

Ко добро резонује, често му разбију резонатор.

На крају своје дугогодишње каријере могу да
кажем да ми је најжалије што никад нисам успео
да се запослим.

Најдуже чекамо ред

Наши су свачији.

Ако будемо имали среће неће нам се десити
ништа лоше.

Код нас дупло голо има домино ефекат.

Ако волиш да говориш истину,
избегавај глуво доба!

Нама је свануо мрак.

Све што крене по злу, са нама путује.

Овде је незадовољство у сваком погледу.

Кад бисмо ми могли да бирамо, не бисмо
изабрали демократију.

У бирократским земљама запечаћена је и судбина.

У нашој политичкој радионици поправљамо и
непоправљиве оптимисте.

Двоглави орао је птица-селица.

Обило нам се о главу што смо је сагињали.

Код нас је позитивна атмосфера само за оне који
су спремни да живе од ваздуха.

То што нам нема спаса значајно је смањило тензије
током изборног процеса.

Сви су оштро осудили нападе на новинаре,
па истражни судија није хтео да се меша.

Емисија отровних гасова емитује се на државној
телевизији.

Кад је цар го, увек је безобразан.

Кад је председник владајуће странке
уједно и председник државе, Устав је у обавези
да се усагласи са партијским програмом
владајуће странке.

Нови српски поздрав: руке увис!

Откад нам је нови газда увео целодневно радно време, сви смо постали љути професионалци.

У нашем ресторану нема хране и пића, али смо чувени по љубазности и гостопримству.

Српску политику одлично разумеју само они који се не разумеју у политику.

Наша телевизија никад не извештава о догађајима јер не желимо да дајемо незаслужени публицитет стварности.

Они који раде о глави најлакше налазе стране инвеститоре.

Ако мислите да се злочин не исплати, онда ви нисте упознати са платним прометом наше владе.

Влада је много задужена, уз дужно поштовање.

Имамо нестацицу решења и изобиље проблема, па смо принуђени да проблеме решавамо проблемима.

Демократија је дворска луда Коалиције.

Наши манекени су специфични по томе што немају шта да обуку.

Свака роба нађе свога купца, било да је у позицији
или у опозицији.

Истрага ће утврдити зашто нам се није отворио
падобран који смо продали.

Афористичари који пишу као од шале
никад нису духовити.

Жуте новине завијају у црно.

Кад су се венчавали јад и беда,
Србија је ухватила бидермајер.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

СЛОБОДАН СИМИЋ

Рођен је у Ужицу 1963. године.

Пише афоризме, приче, песме и драмске текстове.

До сада објавио осам књига афоризама, девет књиге прича и две збирке песама.

Текстови извођени у позоришту и на телевизији.

Објавио књиге афоризама: *Најцрње је црвено* (1992), *Ратни профитер* (1994), *Вози, Мишко!* (1998), *Изабрани афоризми* (2003), *Афоризми: избор* (2007), *Симином улицом* (2007) *Трновита круна: изабрани афоризми* (2013), *Ријалити шоу* (2018).

Приредио: *Ера афоризма – изабрани ужички афоризми* (2002), *Српско тајно оружје – антологија ратног афоризма* (2005), *Одјеци у провалији – антологија ерског афоризма* (2015).

Заступљен у преко педесет домаћих и страних антологија и зборника. Превођен на дванаест страних језика. Добитник бројних домаћих и страних награда за

сатиру, двоструки добитник награде „Радоје Домановић“ УКС.

Члан Удружења књижевника Србије, Удружења драмских писаца Србије и председник Београдског афористичарског круга.

Живи и ради као психијатар у Београду.

Слободан Симић
РЕЧЕНИЦА КОЈА ГОВОРИ :
ИЗАБРАНИ ЈЕДНОРЕЧЕНИЧНИ АФОРИЗМИ

1. издање

Издавач:
„Алма“, Београд

Уредник:
Ђорђе Оташевић

Корице:
Дејана Јовановић

Карикатура:
Никола Оташ

Штампа:
„Алма“, Београд

Тираж:
300

ISBN:
978-86-7974-935-2

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

821.163.41–84

СИМИЋ, Слободан

Реченица која говори : Изабрани једнореченични афоризми / Слободан Симић / Карикатуре Никола Оташ. – Београд : Алма, 2021 (Београд : Алма). – 1. изд. – 112 стр. ; 21 см. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма, Београд] ; књ. 192)

Тираж: 300. – Стр. 111–112 : Белешка о писцу.

ISBN ISBN 978-86-7974-935-2

COBISS.SR-ID 4...